

al fenomen foarte cunoscut ce s'a obseverat de D. Thenard. Kînd phosphorul se expune la o temperatură de 70° , și ne cunosc se va răchi îndată, atunci debine negru. Această modificare s'a recunoscut că vine dintr-o similitudine molecularie a phosphorului, fiind că colorația aceasta îl prezintă prin tonice.

Din toci corpuri simpli, phosphorul este cel care are modificările cele mai numeroase, în cîte părți coloare.

Kînd phosphorul se expune la radiația solară, ori pe gol, ori în razele căreia nu sunt săli altele chimice, precum hydrogenul, azotul, &c., atunci se colorează în roșu. În altă încă parte asemenea transparență sa, și debine îndată galben și opac. Kînd phosphorul se prezintă totuși în aceste lichide, atunci care se pare că phosphorul într-o stare moleculară particolare, și că odată încă o combinație de phosphor și de altă analoagă că hydratul de chlor (Pélouze).

Phosphorul nu cristalizează prin tonice, dar poate lua formă reglătă kînd se pună de se disolvă în ulei esențial, și mai că seamă în sulfurul de phosphor. Cristalele că se dobândesc se pun de sistemă reglătă, și astfel de dodecaedri rombooidali.

Disolvantul cel mai bun al phosphorului este sulfurul de carbon, căreia căntitatea foarte mare de phosphor.

Phosphorul se poate reda în pulbere, punindu-l într-un flacon că apă caldă, și călindu-l pînă kînd se va răchi apa; phosphorul se împarte mai întâi în pînătări mici, căreia disolvîndu-se, produsă pulbere de phosphor.

Proprietatea că are phosphorul de a fi lăminos la întărirea și a slăbită și să da năme. Nămenele lăi se trage din doar vorbe grecești φῶς λαμπτή, φέρω port. Fără să literale trase că phosphorul nu este o tabă că se pună la întărirea, debin lăminoase, și sint, precum se zice, fosfopescante.

Fosfopescantea phosphorului se prezintă în cîteva aspecte rezultate din combinație cărui sunt și acestei corpi căxigenul.